

Rozsudok
V mene Slovenskej republiky

Najvyšší súd Slovenskej republiky v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Závadskej, členiek senátu JUDr. Marianny Reiffovej a JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD. v právnej veci navrhovateľa: **V. K.**, bytom T., V. X., proti odporkyni: **Sociálnej poisťovni, ústrediu v Bratislave**, Ul. 29. augusta č. 8, o výšku úrazovej renty, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 8. februára 2007 č. k. 34Sd/8/2006-40, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trnave zo dňa 8. februára 2007 č. k. 34Sd/8/2006-40 **p o t v r d z u j e.**

Navrhovateľovi nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Trnave napadnutým rozsudkom z 8. februára 2007, č. k. 34Sd/8/2006-40, potvrdil rozhodnutie číslo X. zo dňa 2. marca 2005, ktorým odporkyňa podľa ust. § 179 ods. 1 písm. a/ bod prvý zák. č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov, /ďalej len „zákon o sociálnom poistení“, zvýšila navrhovateľovi od 1. januára 2005 úrazovú rentu o 7,54% na sumu 2.828,- Sk mesačne.

Krajský súd týmto rozsudkom potvrdila aj rozhodnutie číslo X. z 1. júla 2005, ktorým odporkyňa podľa § 179 ods. 1 písm. a/ bod prvý zákona o sociálnom poistení od 1. júla 2005 zvýšila navrhovateľovi sumu úrazovej renty o 10,2% na sumu 3.117,- Sk mesačne.

Krajský súd svojim rozsudkom prispel k záveru, že odporkyňa postupovala v súlade so zákonom, z ktorého dôvodu obidve napadnuté rozhodnutia ako vecne správne potvrdil. Zdôraznil, že predmetom obidvoch napadnutých rozhodnutí bolo zvýšenie sumy predtým priznanej úrazovej renty o príslušné zákonom stanovené percento. Preto sa krajský súd nemohol zaoberať zákonnosťou predchádzajúcich rozhodnutí o priznaní úrazovej renty a určení jej výšky, lebo predmetom súdneho konania bolo len to, čo bolo predmetom rozhodnutia na preskúmanie ktorého bol podaný návrh. Z toho dôvodu mohol krajský súd preskúmať uvedené rozhodnutia iba z hľadiska priznaného zvýšenia úrazovej renty o príslušné zákonom stanovené percento, t. j. či priznaná suma zvýšenia bola určená správne.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie navrhovateľ. Uviedol, že rozhodnutie súdu považuje za nesprávne a odvoláva sa proti nemu v plnom rozsahu. Od 21. septembra 1982 bol uznaný za invalidného následkom ťažkého pracovného úrazu s trvalými následkami, za ktorý nesie plnú zodpovednosť jeho bývalý zamestnávateľ S., š. p. B.. Priemerný mesačný zárobok bol ním určený sumou 3.261,- Kčs, od ktorej sumy bol odpočítaný invalidný dôchodok v sume 1.842,- Sk a rozdiel v sume 1.419,- Sk tvorila náhrada za stratu na zárobku, ktorá sa postupne každý rok valorizovala. K marcu 2002 jeho náhrada za stratu na zárobku vzrástla na sumu 7.124,- Sk. Zákonník práce pod č. 311/2001 Z.z., ktorý 1. apríla 2002 nadobudol účinnosť, postupom podľa § 201 po novom začal prepočítavať náhradu za stratu na zárobku a drasticky mu znížil uvedenú náhradu na 2.629,- Sk. (nesprávne v odvolaní uvedené 22629,- Sk). Má za to, že tento krok je retroaktívny a nastolil právnu neistotu. Ďalej poukázal na novelu Zákonníka práce č. 210/2003 Z.z., ktorá v ust. § 201 ods. 2 zrozumiteľne stanovila akým spôsobom sa má upraviť náhrada za stratu na zárobku a týmto ustanovením je povinná odporkyňa sa riadiť.

Odporkyňa vo vyjadrení na odvolanie navrhla napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 250s ods. 2 OSP) preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok prvostupňového súdu spolu s doterajším konaním a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa vyhovieť nemožno.

Podľa § 293 zákona o sociálnom poistení úrazová renta a pozostalostná úrazová renta vyplácané pred 1. januárom 2005 sa zvyšujú od 1. januára 2005 o 7,54% sumy úrazovej renty alebo pozostalostnej úrazovej renty vyplácanej ku dňu zvýšenia.

Podľa § 293e ods. 2, písm. a/ uvedeného zákona, dôchodkové dávky vyplácané k 1. júlu 2005 a dôchodkové dávky priznané od 1. júla 2005 do 31. decembra 2005, ktorých suma je do 3.906,- Sk sa zvyšujú o 10,2%.

Z obsahu spisu vyplýva, že Ústredie Sociálnej poisťovne v Bratislave, príslušné na rozhodovanie podľa § 179 ods. 1, písm. a/ prvého bodu zákona o sociálnom poistení, vydalo 2. marca 2005 rozhodnutie č. X., ktorým bola v súlade s ustanovením § 293b v znení zák. č. 721/2004 Z.z. úrazová renta v sume 2.629,- Sk vyplácaná navrhovateľovi pred 1. januárom 2005 zvýšená od 1. januára 2005 o 7,54% sumy úrazovej renty, t. j. o 199,- Sk na sumu 2.828,- Sk mesačne.

Ústredím Sociálnej poisťovne v Bratislave bolo vydané 11. júla 2005 ďalšie rozhodnutie č. X. v zmysle citov. § 293e ods. 2, písm. a/ zákona o sociálnom poistení v znení zák. č. 244/2005 Z.z., ktorým bola navrhovateľovi úrazová renta v sume 2.828,- Sk zvýšená od 1. júla 2005 o 10,2% sumy úrazovej renty, t. j. o 289,- Sk na sumu 3.117,- Sk mesačne, na ktorú má navrhovateľ nárok do zmeny podmienok.

Aj keď navrhovateľ v odvolaní uvádza, že sa odvoláva proti rozsudku krajského súdu v plnom rozsahu, zvýraznil súčasť napadnutých rozhodnutí – sumu úrazovej renty, ktorej výšku chcel napraviť, teda zvýšiť. Z dokladov vyplýva, že navrhovateľovi vznikol nárok na náhradu za stratu na zárobku pri uznaní invalidného dôchodku pre pracovný úraz, ktorý utrpel 11. februára 1982, následkom ktorého bol

uznaný od 21. septembra 1982 za invalidného. Priemerný mesačný zárobok bol zamestnávateľom určený od r. 1983 v sume 3.261,- Sk, ktorý po valorizáciách od r. 1983 bol 9.536,- Sk, od ktorého bol odpočítaný invalidný dôchodok 6.907,- Sk, a rozdiel v sume 2.629,- Sk odporkyňa prevzala k 31. decembru 2003 od zamestnávateľa ako náhradu za stratu na zárobku pri uznaní invalidného dôchodku a v tejto sume ju transformovala od 1. januára 2004 ako úrazovú rentu, ktorú zvýšila v tomto konaní preskúmanými rozhodnutiami odporkyne z 2. marca 2005 a z 11. júla 2005.

Pokiaľ aj navrhovateľ chcel v tomto konaní riešiť výšku úrazovej renty, je potrebné uviesť, že odporkyni zo žiadneho ustanovenia zákona o sociálnom poistení nevyplýva oprávnenie rozhodovať o výške náhrady za stratu na zárobku za obdobie do 31. decembra 2003, ktorá sa podľa § 272 ods. 3 uvedeného zákona považuje od 1. januára 2004 za úrazovú rentu. Preto predmetom rozhodovania preskúmanými rozhodnutiami odporkyne, nebolo rozhodovanie o priznaní úrazovej renty, ale len jej zákonné zvýšenie v zmysle citov. Ustanovení § 293b a § 293c ods. 2, písm. a/ zákona o sociálnom poistení.

Tiež krajský súd sa mohol zaoberať len rozhodnutiami z 2. marca 2005 a z 11. júla 2005 a ich preskúmať z hľadiska priznaného zvýšenia, t. j. či suma priznania bola správne určená, lebo predmetom súdneho konania je len to, čo bolo predmetom rozhodnutia, na preskúmanie ktorého bol podaný návrh.

Odporkyňa o zvýšení úrazovej renty navrhovateľa od 1. januára 2005 a od 1. júla 2005 preskúmanými rozhodnutiami rozhodla v súlade so zákonom. Nepochybil preto krajský súd, keď jej rozhodnutia potvrdil.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa § 219 OSP.

Navrhovateľovi odvolací súd nepriznal náhradu trov odvolacieho konania, s poukazom na § 250k OSP, lebo v ňom nemal úspech.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, dňa 21. februára 2008

**JUDr. Elena Závadská, v. r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia:
Kavivanovová Ľubica